

„... újonnan kell születnetek.”

Nemcsak Nikodémus számára volt nehezen érthető ez a kijelentés, nekünk is nehezen megfogható. A születés mindig fájdalommal jár, sok erőt, nagy energiákat kell mozgósítani hozzá. Vannak kényszerítő körülmények és időszakok, amikor ha akarjuk, ha nem, végbemegy velünk egyfajta újjá születés. Például ilyen a kamaszkor is, amikor gyerekből felnőtté válunk, ami nekünk is és a körülöttünk élők számára is megterhelő és sok próbát tartogató szakasza az életünknek, amit nemcsak át kell vészelní, hanem közben késznek kell lennünk mindent hátrahagyni, kilépni a komfortzónánkból, megválni a megszokott rutinoktól, leválni az addigi rendszert és biztonságot nyújtó közegről, és esetleg megszabadulni a már ismert, addig hangoztatott narratíváktól. Késznek kell lenni egy új (megújított) életre.

Mintha Jézus is valami ilyesmire hívna. Nem titkolja a folyamat bizonytalanságát: *„A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.”* Lehet, hogy nem tudjuk pontosan, merre tartunk, mit tartogat számunkra a Lélek, sőt nem is vágyunk rá, hogy mindent hátrahagyva felforgassuk az életünket, de olyan jó érzés, ha bízunk benne, hogy teljes lesz, egész lesz, termékeny lesz.

Hamvas Béla így fogalmaz, ami nekem nagyon rímel a fentiekre: *„az élet ott kezdődik, amikor nem tudod mi lesz”*. Mert sokszor egy kilátástalan helyzetben döbbenünk rá, hogy mi az igazán fontos az életünkben, mi a küldetésünk és mi mindenre vagyunk képesek. Sok-sok olyan év van mögöttem, amikor nem tudtam, mi vár rám, de menni kellett tovább, és csak a remény volt meg bennem, hogy ha áteszem a fókuszra, amivé válhatok a kapott talentumaim kamatoztatása által, és közben nyitott szemmel és füllel járok, akkor hallhatom a Lélek zúgását.

Bajnokné Vincze Orsolya, Budapest